

Nr 120.

Av herr **Laurén m. fl.**, om anslag till konsulentverksamhet för gymnastikundervisningen vid folk- och småskolor m. fl. läroanstalter.

Genom beslut av 1932 års riksdag indrogos gymnastikinspektörerna för undervisningen vid folk- och småskolor m. fl. läroanstalter och ersattes av en central konsulentorganisation. Vid frågans behandling yttrades starka betänkligheter mot den kraftiga nedskärning detta innebar. Man satte dock vissa förhoppningar till den nya organisationen, som ansågs kunna medföra vissa fördelar, dels genom att verksamheten, som förut varit en bisyssla för ett antal gymnastiklärare, fick särskilda representanter, vilka med hänsyn till de fördelar befattningarna erbjödo, borde kunna väljas bland synnerligen kvalificerade sökande, dels genom att kvinnlig sakkunskap blev representerad inom organisationen.

Kungl. Maj:ts förslag att indraga andra konsulentbefattningen, d. v. s. den kvinnliga, innebär ej endast en högst beklaglig reducering av organisationens arbetskraft utan även en så stor förlust för dess inre styrka, att ändamålet med organisationen riskeras. Denna risk ökas därigenom, att åtgärden vidtages under den för verksamheten grundläggande perioden.

En av fördelarna med denna konsulentorganisation är, såsom ovan nämnts, att kvinnlig sakkunskap finnes representerad inom densamma. Det torde böra observeras, att de kvinnliga lärarna vid folk- och småskolor äro i majoritet inom lärarkåren. Därtill kommer det stora antalet kvinnliga lärare i gymnastik vid de högre skolorna, vilkas undervisning i sagda ämne konsulenterna på uppdrag av skolöverstyrelsen ha att inspektera. Det torde ej vara något tvivel om, att de kvinnliga gymnastiklärarnas verksamhet har behov av stödet från en centralt representerad kvinnlig sakkunskap. Denna sakkunskap har allt för länge saknats, varför det synes synnerligen olyckligt, att nu, då den tillkommit, men ännu ej hunnit göra sig gällande, undanskjuta densamma.

Än betydelsefullare är det emellertid, att en avsevärd del av eleverna i de olika slag av skolor, varom här är fråga, är flickor och att den gymnastikundervisning, som meddelas dessa, i många avseenden måste vara av annan natur än den, som meddelas de manliga eleverna. En manlig inspektör, om än så skicklig, har svårt att, såsom en kvinna kan, förstå kvinnogymnastik och gymnastik med flickor. En sådan förståelse är emellertid synnerligen viktig just nu, då allting genom en hastig för att ej säga brådstörtad utveckling å kvinnogymnastikens område så att säga flyter. Överdrifter och avarter, som på lämpligt sätt böra korrigeras, äro icke uteslutna.

Till vad som ovan anförts angående det från vår synpunkt betänkliga i att indraga andra konsulentbefattningen kommer, att den ekonomiska vinsten här-

av ej synes böra beräknas fullt så högt som i propositionen gjorts. Den nu tjänstgörande andra konsulenten är ordinarie gymnastiklärarinna vid folkskoleseminariet i Skara, vilket enligt 1932 års riksdagsbeslut skall indragas. Hennes tjänst uppehålls för närvarande av vikarie. Från den beräknade vinsten bör således dragas skillnaden mellan ordinarie avlöning och vikariatsersättning, vilken skillnad dyrtidstillägg oberäknat för närvarande torde uppgå till omkring 1,500 kronor, men som årligen ökas under indragningstiden för folkskoleseminariet i Skara.

Om gymnastikkonsulentverksamheten bibehålles i sin nuvarande omfattning, skulle staten för densamma te sig på följande sätt:

1 första gymnastikkonsulent (B. 26)	kronor	8,124: —
1 andra » (B. 21)	»	6,048: —
1 halvtidsamanuens	»	1,944: —
expenser	»	484: —
resekostnader (förslagsvis)	»	10,000: —
	Summa kronor	26,600: —.

Den verkliga utgiften för staten bleve dock, såsom ovan nämnts, omkring 1,500 kronor lägre.

Under återopande av vad sålunda anförts, få vi hemställa,

att riksdagen måtte till konsulentverksamheten vid folk- och småskolor m. fl. läroanstalter för budgetåret 1933/1934 anvisa ett extra anslag å kronor 26,600: — att utgå enligt de villkor och bestämmelser Kungl. Maj:t kan finna gott föreskriva.

Stockholm den 21 januari 1933.

Erik Laurén.

Olivia Nordgren.

Ruth Gustafson.

I motionens syfte instämmer:

Bertha Wellin.